

Το φιλότιμο και ο Απόδημος Ελληνισμός

(σε ασύνδετο σχήμα)

Το έναυσμα αυτού του άρθρου μου δόθηκε από δύο ομιλίες που άκουσα, μία στο Ελληνοαμερικανικό Foundation's National Innovation Conference στη Νέα Υόρκη και την δεύτερη στο Ζάππειο Μέγαρο από τον κ. **Γεώργιο Λογοθέτη** επιχειρηματία που ζει κυρίως στη Νέα Υόρκη, αποσπάσματα των οποίων τα μεταφράσαμε σε ελεύθερη μετάφραση και θα σας αναφέρω αυτά τα οποία με άγγιξαν περισσότερο.

Γράφει ο **Βύρων Τομάζος**
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

«Για την κρίση», «Compeitive Edge» της Ελλάδας, στα οποία έχω αναφερθεί εκτενώς. Ειδικά αυτό για το στίγμα της Δαιμονοποίησης του κέρδους, για την απαξίωση των επιχειρηματιών, εφοπλιστών, τραπεζιτών ορισμένων πολιτικών κ.α. είναι που με ενοχλεί περισσότερο. Έχω γράψει πολλές φορές στο παρελθόν ότι η κρίση χρειάζεται και τη βοήθεια του απόδημου Ελληνισμού, ιδίως με καταγωγή από την Ήπειρο, τη Χίο, την Άνδρο, τις Σπέτσες την Ύδρα κ.α., ο οποίος έχει συμβάλει, διαχρονικά, τα μέγιστα στην πατρίδα μας ειδικά σε περιπτώσεις μεγάλης ανάγκης.

Μία τέτοια σύγχρονη οικογένεια είναι και η **Οικογένεια Λογοθέτη**, η οποία έχει ως κέντρο των κοινωνικών προσφορών της την Ελλάδα.

Σίγουρα οι απόδημοι Έλληνες, ένας εκ των οποίων ήμουν και εγώ, έχουν πολύ έντονο το Ελληνικό αίσθημα και αγάπη προς την Πατρίδα, τους λείπει η Ελλάδα, τους τρώει η νοσταλγία της πιο όμορφης χώρας του κόσμου (το πιο όμορφο οικόπεδο που το κράτησε ο Θεός για τον εαυτό του), είναι σαν την ελευθερία που όταν την χάνεις σου λείπει και τότε καταλαβαίνεις την αξία της.

Οι Έλληνες είναι γνωστό ότι διαπρέπουν στο εξωτερικό, εκμεταλλεύονται την **κουλτούρα προσαρμογής** που μας χαρακτηρίζει και τις ευκαιρίες που εξασφαλίζει ένα αξιοκρατικό και σταθερό πλαίσιο εργασίας καθώς επίσης και περισσότερη ευελιξία που τους Έλληνες μας διακρίνει.

Η **Οικογένεια Λογοθέτη** (ΧΙΟΣ) έχει δραστηριότητα στην Ναυτιλία από το 1976 και είναι σήμερα από τις πιο ισχυρές οικογένειες στην Ναυτιλία και μαζί με τον όμιλο **Libra**, ο οποίος ιδρύθηκε το 2003, έχουν επεκτείνει τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες στους τομείς της **αεροπλοΐας, φιλοξενίας, ακινήτων και ενέργειας**.

Πρόεδρος του Ομίλου είναι ο κ. **Γεώργιος Λογοθέτης**, ο οποίος διοικεί τον Όμιλο μαζί με τον αδερφό του κ. **Κωνσταντίνο Λογοθέτη** (περισσότερα στο site της Libra Group www.libra.com).

Στο άρθρο μου, πέραν από την μνεία για το φιλότιμο, θα αναφερθώ κυρίως στις κοινωνικές προσφορές του Ομίλου που έχουν πυρήνα την Ελλάδα και γενικά πως βλέπει την κρίση στην Ελλάδα ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας. Επιγραμματικά αναφέρω:

«Η Ελλάδα διαθέτει πολλούς κλάδους επιχειρήσεων που χρειάζεται, αρκεί να αρθεί ο **φραγμός του αρνητισμού και κυνισμού** ώστε να αναπτυχθούν οι φιλοδοξίες και τα όνειρα.

Υπάρχουν χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις με τεράστιες δυνατότητες, που μπορούν να αξιοποιηθούν και να ενθαρρυνθούν είτε να αναπτυχθούν

και να ξεφύγουν από την καταστροφή. Μπορούν να αποτελέσουν κοίτιδα ανάπτυξης.

Η χώρα βρίσκεται στην πύλη μεταξύ ανατολής και δύσης, τα σύνορα της είναι σύνορα της ΕΕ, το Ελληνικό Ναυτικό περιπολεί αυτά τα σύνορα. Η Ελλάδα έχει πολύ μεγάλη γεωπολιτική σημασία, κυρίως λόγω της γεωγραφικής της θέσης. Η Ελλάδα μπορεί να είναι, και είναι, **πολιτισμική ηγέτιδα στον κόσμο**, ενώ αποτελεί γέφυρα ανάμεσα σε πολλές κουλτούρες και θρησκείες.

Όλες οι οικονομικές προσφορές επί το πλείστον που έχουν γίνει στην Ελλάδα έχουν ανεβάσει το επίπεδο υποδομών (αεροδρόμια, δρόμοι, λιμάνια κ.α.) και άνετα πλέον συγκρίνεται η Ελλάδα με μεγάλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Κάποιοι από τους πιο αφοσιωμένους και ευφείς συνεργάτες στον όμιλό μας είναι Έλληνες (αναφέρω).

Και τώρα η χαρισματική και ανεπαλήπτη περιγραφή του Φιλότιμου

«Τι είναι αυτό που ενώνει τους Έλληνες από όλον τον κόσμο; Γιατί χαμογελάμε διακριτικά όλοι όταν βλέπουμε ένα ελληνικό όνομα στους συντελεστές μιας ταινίας; Γιατί αισθανόμαστε ότι κάτι μας συνδέει με έναν άγνωστο Έλληνα που συναντάμε σε ένα τυχαίο μέρος; Επειδή αισθανόμαστε γαλήνη απλά και μόνο γιατί βρισκόμαστε στον τόπο καταγωγής μας; Για μένα, το καταλυτικό γνώρισμα του Ελληνισμού, το πιο συνηθισμένο και πιο δυνατό χαρακτηριστικό που μας ενώνει ως Έλληνες είναι το **φιλότιμο**. Και μόνο το γεγονός ότι δεν υπάρχει ακριβής μετάφραση της λέξης στα αγγλικά λέει πολλά για τη μοναδικότητά της και τη μεγάλη σημασία της.

Τι σημαίνει όμως;

Στην κυριολεξία είναι η **«αγάπη για την τιμή»**. Πρακτικά για μένα σημαίνει καθήκον, αφοσίωση, ακεραιότητα, τιμή, αγάπη, πίστη, εμπιστοσύνη και, το πιο σημαντικό ίσως, την υπερηφάνεια του να είμαστε αξιοπρεπείς.

Σημαίνει ότι οι δυνατοί έχουν καθήκον να βοηθούν τους αδυνάτους, ότι πρέπει να πιστεύουμε στις αξίες και τις αρχές μας, πως ό,τι σπείρεις θα θερίσεις.

Σημαίνει να διαλέγουμε το δρόμο της ηθικής και να μην ασχολούμαστε με μικρότητες και ασήμαντοτητες.

Σημαίνει επίσης να επιδεικνύουμε ευγένεια και καλοσύνη μέσα από μικρές αλλά σημαντικές χειρονομίες, ακόμα και όταν αντιμετωπίζουμε τις πιο δύσκολες ή αντίξοες καταστάσεις. Είναι μια απολύτως φυσική έκφραση ανθρωπισμού, φιλίας, αλληλεγγύης και κατανόησης. Δεν μπορεί κάποιος να προσποιηθεί το φιλότιμο. Είναι πράγματι ένα καθοριστικό χαρακτηριστικό του να είσαι Έλληνας... πριν πολλά χρόνια, ο φιλόσοφος **Θαλής** είπε: «**Το φιλότιμο για τον Έλληνα είναι σαν την αναπνοή**. Ο Έλληνας δεν είναι Έλληνας χωρίς αυτό. Θα μπορούσε να μην είναι καν ζωντανός».

Και συνεχίζει...

«Σε καιρούς κρίσης όμως, οι βασικές μας αξίες επισκιάζονται από την απελπισία και την απόγνωση. Τον τελευταίο καιρό, η **περηφάνια**, οι αρχές και η επίτευξη στόχων έχουν χάσει μέρος της αξίας τους ως συνέπεια της παρούσης οικονομικής κρίσης. Οι αξίες του να είναι κανείς Έλληνας, του Ελληνισμού ή της ελληνικής καταγωγής στον σημερινό κόσμο της κρίσης και της ύφεσης καταπνίχτηκαν από τις ανταλλαγές ομολόγων, το **PSI**, το κούρεμα του χρέους, τα αμοιβαία κεφάλαια κινδύνου, την κατάρρευση της εμπιστοσύνης και την κατάθλιψη. Αναφέρω συνειδητά την

κατάθλιψη, **γιατί αυτό είναι το διακύβευμα στην Ελλάδα σήμερα**.

Ακούμε συνεχώς για την οικονομική κρίση, όχι όμως την κοινωνική. Δεν ακούμε για την τεράστια αύξηση στον αριθμό αυτοκτονιών, για την αύξηση του ποσοστού των αστέγων, για την πρακτική διάλυση του κοινωνικού ιστού. Τι μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε; Πώς μπορούμε να δείξουμε το φιλότιμό μας ως Έλληνες της διασποράς και να βοηθήσουμε τους Έλληνες της Ελλάδας;

Ας ξεκινήσουμε με αυτό που για μένα είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, η **απουσία ελπίδας και το έλλειμμα ευκαιριών και περηφάνιας που εκτείνεται σε όλα τα στρώματα της κοινωνίας**. Σε περιβάλλον αβεβαιότητας, οι άνθρωποι έχουν μειωμένες δυνατότητες και γίνονται ανήμποροι και κυνικοί. Χρειάζονται κάτι στο οποίο να πιστέψουν. Κατά τη γνώμη μου, το πρώτο που μπορούμε να κάνουμε είναι να διεκδικήσουμε και πάλι τις **παρελθούσες αξίες μας**.

Το δεύτερο είναι να **προσφέρουμε**. Μπορούμε να δώσουμε ευκαιρίες στους Έλληνες, προσφέροντάς τους εργασία. Μπορούμε να στείλουμε παλιά παιχνίδια των παιδιών μας, μπορούμε να επενδύσουμε στη χώρα (ως όμιλος επεκτείνουμε ήδη της δραστηριότητές μας στην Ελλάδα)..., μπορούμε να υπενθυμίσουμε **στους ανθρώπους ότι μια κρίση αποτελεί ευκαιρία... όχι μόνο ευκαιρία για κέρδη ή για επιχειρηματική επιτυχία, αλλά ευκαιρία να αναλογιστούμε, να κάνουμε αλλαγές, να γίνουμε ταπεινοί, να γίνουμε καλύτεροι**.

Μπορούμε να σταματήσουμε να παραπονιόμαστε. Μπορούμε να κάνουμε δωρεές - όχι μόνο χρηματικές αλλά δωρεές βιβλίων, ρούχων, παλιών τηλεοράσεων, επίπλων. Μπορούμε να υπενθυμίσουμε στον κόσμο στην Ελλάδα ότι η κληρονομιά μας είναι μια αρχαία και πλούσια κοινωνία που έχει ξεπεράσει στο παρελθόν πολλές δυσκολίες και κρίσεις. Μπορούμε να διαπεράσουμε το πέπλο της απογοήτευσης και της απελπισίας με πολλές από αυτές τις ενέργειες, και συνιστώ ανεπιφύλακτα σε όλους να κάνετε ό,τι μπορείτε. Με αυτόν τον τρόπο δεν θα αποκαταστήσετε απλά το αίσθημα της ελπίδας, αλλά θα αισθανθείτε και καλύτερα.

Η εμπιστοσύνη είναι ο ακρογωνιαίος λίθος για κάθε μορφή προόδου. Σίγουρα έχετε όλοι γνωρίσει ανθρώπους τους οποίους συμπαθήσατε αλλά δεν εμπιστευθήκατε. Έχετε όμως γνωρίσει ποτέ κάποιον που εμπιστευθήκατε αλλά δεν συμπαθήσατε;

Η εμπιστοσύνη αποτελεί θεμέλιο για τόσες πολλές πτυχές της ζωής και των επιχειρήσεων και όταν συνδυάζονται η εμπιστοσύνη με το φιλότιμο μπορεί να συμβούν εκπληκτικά και απίθανα πράγματα, ενώ οι άνθρωποι μπορούν να πετύχουν τα πλέον αξιοθαύμαστα επιτεύγματα.

Η εμπιστοσύνη είναι σαν ένα κλειδί που γυρίζει και ξεκλειδώνει καρδιές και μυαλά. Η φύση των όσων έχουμε πετύχει ως όμιλος και ως οικογένεια διακατέχεται από το φιλότιμο.

Η έννοια των συμφωνιών που κλείνονται με τα λόγια ή με μια χειραψία, η εξουσιοδότηση και η πίστη στους ανθρώπους να δρουν σε όλο τον κόσμο και να λαμβάνουν αποφάσεις για λογαριασμό μας.

Το «δώρο» της ευκαιρίας - οι άνθρωποι δεν καταχρώνται την εξουσία αν σέβονται τις αξίες βάσει των οποίων τους εκχωρήθηκε.

Θα ήθελα να μιλήσω λίγο και για το «μη ρεαλιστικό» ή «ιδεαλιστικό» και πόσο υποτιμημέ-

νες έννοιες είναι.

Στο πέρασμα των αιώνων, οι Έλληνες έχουν δείξει πόσο λάθος είναι να καθοδηγείται κανείς μόνο από ό,τι είναι ρεαλιστικό. Ήταν ρεαλιστικό για τον Μέγα Αλέξανδρο να αναμένει να κατακτήσει όλα όσα κατέκτησε; Ήταν ρεαλιστικό για τους 300 Σπαρτιάτες να διατηρήσουν τη γραμμή άμυνας; Ήταν ρεαλιστική προσδοκία να νικήσει ο ελληνικός στρατός τους επιτιθέμενους Ιταλούς στην αρχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου;

Η πίστη είναι μεταδοτική και ολοκληρώνει τον άνθρωπο. Αλλά οι νίκες δεν διαρκούν πολύ αν ξεχάσουμε τις κατευθυντήριες αρχές - το φιλότιμο - τη δυνατότητα να θυμόμαστε με συμπόνια αυτούς που συνδέονται αλληλένδετα με το παρελθόν και το μέλλον μας.

Δε μπορούμε να επιδοθούμε σε μια νέα αποστολή ή προσπάθεια και να εγκαταλείψουμε τα μαθήματα και την αφοσίωση του παρελθόντος. Ας το συσχετίσουμε με την Ελλάδα του σήμερα - οι περισσότεροι θα έλεγαν ότι είναι μη ρεαλιστικό η Ελλάδα να ανακάμψει και να ευημερήσει, εγώ πιστεύω πως πρέπει να συζητήσουμε για το τι μπορεί να γίνει η Ελλάδα, όχι να βαρυνγκωμούμε συνεχώς για το πώς απέτυχε και για το τι δεν μπορεί να γίνει.

Η αφετηρία για την ανάκαμψη είναι η πίστη, το δεύτερο στάδιο είναι η ισχυρή και εμπνευσμένη ηγεσία, το τρίτο είναι η διασύνδεση με τις βασικές παρελθούσες αξίες μας ως πολιτισμός.

Όλοι έχουμε μια λανθάνουσα τάση να παραπονιόμαστε.. αλλά τα παράπονα οδηγούν σε εφησυχασμού... όχι σε πρόοδο, αλλαγή και αναζωογόνηση.

Όταν διοικούσα τη ναυτιλιακή μας εταιρεία, πολλές φορές τα πλοία είχαν τεχνικά προβλήματα. Τότε είχαμε πενιχρά μέσα στη διάθεσή μας και εξαρτιόμασταν περισσότερο από την ανθρώπινη εξυπνάδα για να επιβιώσουμε και να μεγαλοουργήσουμε και πάντα στέλναμε έναν Έλληνα μηχανικό να φτιάξει τη βλάβη στο πλοίο. Πάντα ήταν επείγον και η συζήτηση γινόταν κάπως έτσι:

- Μάστορ-Βασίλη, το πλοίο πρέπει να αναχωρήσει **ΑΥΡΙΟ**. Έχουμε ένα επείγον φορτίο που πρέπει να μεταφέρουμε.

- Κύριε Γιώργο, είναι αδύνατο, δεν έχουμε ανταλλακτικά.

- Μάστορ-Βασίλη, το πλοίο θα αναχωρήσει **ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ** αύριο, κάνε ό,τι χρειάζεται να κάνεις. Σε εμπιστεύομαι απόλυτα.

- Ναι, κύριε Γιώργο.

Και το πλοίο αναχωρούσε! Σε κάθε περίπτωση... Δεν ξέρω αν χρησιμοποιούσε στήλα ή σπάγκο αλλά το πλοίο πάντα αναχωρούσε. Το φιλότιμό του αποδεχόταν την ευθύνη να ετοιμάσει το πλοίο για να αποπλεύσει, **αισθανόταν τιμή και καθήκον του να τα καταφέρει**, είχε όμως κι αυτός πίστη. Όπως έλεγε ο παππούς μου: «Θα κάνω τα αδύνατα, για τα θαύματα χρειάζεται λίγο παραπάνω χρόνος».

Όλα αυτά τα χρήματα, για πολλά χρόνια από την Ε.Ε, ίσως να έχουν δημιουργήσει κάποιο εφησυχασμό και να μην έχουν επιτρέψει τις υγιείς και αναγκαίες κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές αλλά επέτρεψαν επίσης στην Ελλάδα να αναβαθμίσει τις υποδομές της εν μια νυκτί κι αυτό πρέπει να το αξιοποιήσουμε. **Νέοι δρόμοι, αεροδρόμια, λιμάνια (όπως προανέφερα) στο κατώφλι της Ευρώπης**.

Για να επιστρέψουμε στις επιχειρήσεις και το φιλότιμο, θα ήθελα να σας δώσω μερικά παραδείγματα για το πώς αποτέλεσε κατευθυντήρια αρχή για μας, ως οικογένεια και ως όμιλο. **Το να είμαστε ειλικρινείς αφοπλίζει και ενώνει τους ανθρώπους.** Το να κλείνουμε συμφωνίες δια χειραφιάς και χωρίς έγγραφα - να τηρούμε για πάντα το λόγο μας. Το να μεταχειριζόμαστε πάντα τους ανθρώπους με σεβασμό και φιλία ακόμα και αν κάποιες φορές κάτι δεν πάει καλά.

Φροντίστε τους ανθρώπους σας, αναθέστε τους καθήκοντα, εμπιστευθείτε τους, καθοδηγήστε τους και επιτρέψτε τους να αποτύχουν. Το κλειδί δεν είναι η ίδια η αποτυχία αλλά το πώς αντιδρούμε σε αυτήν. Μας αντιμετωπίζει αυτή ή την αντιμετωπίσουμε εμείς; Παραμένουμε σε φάση άρνησης ή την αντιμετωπίσουμε ευθέως και μαθαίνουμε από αυτήν;

Τέλος, επειδή το συνέδριο αυτό αφορά την καινοτομία, θα ήθελα να πω λίγα λόγια για το πόσο ζωτικό είναι, στη ζωή, να προσαρμοζόμαστε και να καινοτομούμε συνεχώς. **Υπάρχει μια παραπλανητική θεωρία ότι οι πιο δυνατοί και οι πιο ευφυείς επιβιώνουν και βγαίνουν κερδισμένοι στη ζωή.** Προσωπικά πιστεύω ότι χωρίς προσαρμογή και χωρίς καινοτομία, με το χρόνο οι δυνατοί μπορεί να γίνουν αδύναμοι και οι ευφυείς να γίνουν άκαμποι. **Η ευφυΐα, αν δεν διέπεται από σοφία χάνεται σταδιακά και για μένα αυτή η σοφία προέρχεται από τη δυνατότητα να είναι κανείς καινοτόμος και προσαρμοστικός.**

Και πάνω από όλα, όσο και να προσαρμόζεστε, κάντε το με βάση το φιλότιμο! »

Είναι αξιοσημείωτο οι κοινωνικές προσφορές του Ομίλου που εστιάζονται κυρίως στην Ελλάδα

Ο όμιλος **Libra** ιδρύθηκε βάση των κεντρικών αξιών της ακεραιότητας, του σεβασμού και της εμπιστοσύνης - αρχές οι οποίες εξακολουθούν να κατευθύνουν τον οργανισμό ακόμη και σήμερα, τόσο στον τομέα των επιχειρήσεων όσο και σε άλλους τομείς.

Επιπλέον της αναγνώρισης της ευθύνης για το περιβάλλον και τις κοινότητες στις οποίες διεξάγουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες, τόσο ο όμιλος **Libra** όσο και η **οικογένεια Λογοθέτη** ηγούνται και υποστηρίζουν δεκάδες φιλανθρωπικά εγχειρήματα. Αυτές οι πρωτοβουλίες είναι ευρέως συνδεδεμένες με θέματα κοινωνικής υποστήριξης και με το να βοηθούν ανθρώπους που

στερούνται ευκαιριών ή έχουν περιορισμένες ευκαιρίες.

Οι κυρίαρχες κοινωνικές και φιλανθρωπικές δραστηριότητες αποτελούνται από:

- **Πρωτοβουλία Johns Hopkins - Libra :**

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει την χρηματοδότηση των ερευνητικών σχέσεων μεταξύ των Ελληνικών Πανεπιστημίων, Βιοιατρικών Ιδρυμάτων και του διασχημού John Hopkins University School of Medicine. Με αυτή την πρωτοβουλία ο όμιλος **Libra** θα χρηματοδοτήσει Έλληνες Ιατρούς και Βιοιατρικούς ερευνητές οι οποίοι επιλέγονται προσεκτικά, είτε με διετή προγράμματα υποτροφιών μετά διδακτορικού επιπέδου είτε μονοετή προγράμματα υποτροφιών με σκοπό την **επιστροφή** αυτών των επιστημόνων στην Ελλάδα. (άκουσα για ένα χρηματικό ποσό των 600.000 δολαρίων).

- **Το Βραβείο Ελληνικής Επιχειρηματικότητας :** Χρηματοδότηση αξίας 5 εκατομμυρίων ευρώ προς ένα ετήσιο πρόγραμμα βράβευσης που αποσκοπεί στη δημιουργία ευκαιριών τόσο για τους έμπειρους όσο και για τους εκκολλημένους επιχειρηματίες στην Ελλάδα.

- **Το Πρόγραμμα Πρακτικής Άσκησης Libra :** Εξοπλίζει ευφυείς νέους ανθρώπους με ευκαιρίες να αποκομίσουν εμπειρίες μέσα από το διεθνή επιχειρηματικό κόσμο.

- **The Concordia Summit :** Οικονομική υποστήριξη προς μια μη-κερδοσκοπική οργάνωση που έχει ως στόχο να προωθήσει τη συνεργασία μεταξύ του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

- **Το Ίδρυμα Seleni :** οικονομική υποστήριξη ενός οργανισμού με έδρα τη Νέα Υόρκη που ασχολείται με θέματα γυναικείας αναπαραγωγής και μητρικής ψυχικής υγείας.

- **Το Ίδρυμα Grace :** Ένα πρόγραμμα συνεργασίας για την υποστήριξη φιλανθρωπικών σκοπών, το οποίο περιλαμβάνει συμπληρωματική χρηματοδότηση ανάμεσα στον όμιλο **Libra** και στους επισκέπτες των ξενοδοχείων μας ανά τον κόσμο.

Εκτός των βασικών προγραμμάτων αναλαμβάνουν πολυάριθμα μεμονωμένα προγράμματα υποστήριξης. Ανάμεσα σε αυτά είναι: η κατασκευή σχολείων, κάλυψη ή αποκατάσταση και η ανακαίνιση πολλών ορφανοτροφείων καθώς και μια πενταετή δέσμευση χρηματοδότησης προς το πρόγραμμα «Next Generation Initiative» το οποίο βοηθά Έλληνες μαθητές να αποκτήσουν εμπειρία και προσόντα μέσω πρακτικής άσκησης, υποτροφιών και μαθημάτων Μεταπτυχιακού επιπέδου.

Στην καριέρα μου (B.T.) σαν προμηθευτής, κατασκευαστής και αρχιμηχανικός πλοίων έκανα πολλά «mission impossible» και όλα στηριγμένα

στο «**φιλότιμο**» των Ελλήνων συνεργατών μου, τοποθέτηση τεσσάρων κυρίων μηχανών σε επιβατηγό πλοίο σε δεκατρία μερόνυχτα (κανονικά χρειάζονται τρεις μήνες) οι άνθρωποι δεν πήγαιναν καθόλου σπίτι τους να ξεκουραστούν ή η τοποθέτηση των ραμπών στο πλοίο Νήσος Μύκονος, που έδιναν οι ξένοι, χρόνο παράδοσης εννέα μήνες εμείς το κάναμε σε 60 μερόνυχτα και όλα αυτά με το απλό φιλότιμο των συνεργατών μας, αλλά και κατ' επέκταση η Ελληνική Ναυτιλία, η πρώτη στον κόσμο, έχει μεγαλοηγήσει στηριζόμενη σημαντικά στο **φιλότιμο των ναυτικών μας.**

Αυτό το άρθρο με γέμισε! Όπως θα έχετε διαβάσει σε παλιότερα άρθρα μου έχω ασχοληθεί και αναλύσει πολλά τέτοια θέματα, ευελπιστώ και αυτό να δώσει **ένα kick ένα αφύπνισμα δηλαδή** το πώς θα βγούμε από την κρίση, σε τόσους άλλους **του απόδημου Ελληνισμού** έτσι ώστε να βοηθήσουν την χώρα μας, που πραγματικά βρίσκεται σε μια δύσκολη καμπή.

Είμαι βέβαιος ότι θα το κάνουν γιατί το **ελληνικό φιλότιμο** καίει μέσα τους σαν άσβεστη φλόγα.

Όπως έγραψα και σε παλιότερο άρθρο μου για το οδοιπορικό μου στην Αμερική, πολλοί Έλληνες ενδιαφέρονται για επενδύσεις στην Ελλάδα. Ένας σημαντικός παράγοντας που τους φρενάρει είναι το στίγμα που έχει δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια για τους Αμερικάνους και την Αμερική, και αυτό πρέπει να προσέξουμε και να το αλλάξουμε, είναι άδικο να γινεκεύουμε, δεν ενδιαφέρονται μόνο για το κέρδος, είναι πολλοί άλλοι παράγοντες που επηρεάζουν τους επενδυτές και τους απόδημους Έλληνες το φιλότιμο για την πατρίδα.

Το στίγμα που δημιούργησε η κουλτουριάρικη γενιά για το επιχειρείν πήρε σβάρνα και όλους τους Ελληνοαμερικάνους, πράγμα που πρέπει να τα αλλάξουμε το γρηγορότερο δυνατό. Δυστυχώς τα κουλτουριάρικα κατάλοιπα των αυτοαποκαλούμενων «προοδευτικών» δεν έχουν ακόμη ξεριζωθεί από την Ελληνική κοινωνία, υπάρχουν συμφέροντα να τα καλλιεργούν. Τώρα όμως άλλαξαν τα πράγματα, **η πίπτα που γινόταν και την μοιράζαμε ήταν με δανεικά**, δεν ήταν από τους κεφαλαιούχους ούτε από το κατεστημένο όπως μας έλεγαν, τώρα μετράει το τι αποδίδουμε και το πόσο παράγουμε και αυτό που χρειαζόμαστε είναι επενδύσεις και μία από τις μεγαλύτερες πηγές είναι η Αμερική.

Θα ήθελα να σχολιάσω περί κυνισμού, όπως αναφέρει και ο κ. **Λογοθέτης.**

Πράγματι στην κοινωνία μας, ειδικά τώρα με την κρίση, σχεδόν σε κάθε συζήτηση θα ακούσει κα-

νείς για κάποιο επιχειρηματία ή εφοπλιστή αρνητικά σχόλια.

Στο μεθεπόμενο άρθρο μου θα αναφερθώ στον Νίτσε και ίσως αυτός θα έχει κάποια απάντηση για τον κυνικό σχολιασμό.

Λέει ότι ο αποτυχημένος κατηγορεί τον κόσμο και τη ζωή, βρίσκει μια δικαιολογία για την αποτυχία του και παρηγορεί με αυτό τον τρόπο τον εαυτό του για να μειώσει τον ψυχικό του πόνο.

Κατηγορεί την ζωή και τους επιτυχημένους για να αποφύγει να ομολογήσει την αναξιοτήτά του. Αν αποτύχει φταίει η ζωή με τις δυσκολίες της και τους παραλογισμούς της και όχι ο ίδιος. Ο άνθρωπος δεν ανέχεται την αποτυχία του και ούτε μπορεί να πάρει την ευθύνη για αυτήν.

Το να κατηγορείς κάποιον συνήθως χωρίς ντοκουμέντα είναι άδικο και ανήθικο. Και τελικά για να είμαστε ρεαλιστές, δεν πρέπει να κρίνουμε το μέρος για το όλο.

Υπάρχουν χιλιάδες επιτυχημένοι επιχειρηματίες στον τόπο μας, αυτοί δεν μπορούν να είναι λαμόγια, όπως με κάθε ευκολία λέγεται και βλάπτει την χώρα μας.

Ένας επιχειρηματίας που είναι επιτυχημένος διαχρονικά δεν μπορεί να στηρίζεται στην κομπινα διότι τότε δεν θα τον εμπιστεύονται και οι τράπεζες, οι προμηθευτές, οι πελάτες, οι άνθρωποί του. Για να επιζήσει διαχρονικά πρέπει να είναι αξιόπιστος και να έχει εμπορική πίστη.

Το λέει και η Λαϊκή ρήση «ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαιρόνται».

Εγώ στην πολυετή καριέρα μου δεν έχω γνωρίσει κανένα διαχρονικό (πάνω από τρία χρόνια) επιχειρηματία που να είναι κομπιναδόρος και αυτό γιατί το σύστημα τους αναγνωρίζει και τους πετά εκτός. Κάνουμε κακό στην χώρα μας με αυτή την δαιμονοποίηση του κέρδους και του επιχειρείν και έτσι αντί να τους εμπνεύσουμε και να τους στηρίξουμε ηθικά για να κάνουν επενδύσεις συνεχώς τους έχουν στο στόχαστρο, δείτε ποιοι, οι αποτυχημένοι του **Νίτσε.**

Δείτε τη θετική όψη, ότι δημιουργούν έργο, ότι δίνουν εργασία, ότι ρισκάρουν την περιουσία τους και ίσως ακόμα την οικογενειακή τους γαλήνη & ευτυχία, ότι προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο.

Ευελπιστώ οι επιτυχημένοι επιχειρηματίες να μην δίνουν σημασία σε αυτές τις κακόβουλες επικρίσεις των αποτυχημένων και να αφήσουν το φιλότιμο να τους κυριεύσει έτσι ώστε να βοηθήσουν την χώρα που ειδικά τώρα τους έχει τεράστια ανάγκη.

Τέλος πια με αυτό τον αδικαιολόγητο κυνισμό!! Βλάπτει την Χώρα μας !!!!